

متی فصل ۱۸: ۲۱-۳۵ در مورد بخشش است

پروردگار را ستایش کنید.

خداوند بارها و بارها در مورد بخشش در کتاب مقدس صحبت کرده و مثالهای بسیاری آورده است تا درک آسان بخشیدن از یکدیگر برای ما آسان شود، همانطور که پدر آسمانی ما گناهان ما را آمرزیده است (کار ناشایست)

خداوند در مورد بخشش چه می گوید؟

خدا ما را دعوت می کند تا دیگران را ببخشیم همانگونه که ما بخشیده شده ایم (افسیسیان ۴:۳۲). کل کتاب مقدس بزرگترین داستان عشق در همه زمانها است و همه چیز به مسیح و صلیبی اشاره دارد که عیسی در آن مرد و بدهی گناه ما را لغو کرد.

اهمیت بخشش در شفا بخشی چیست؟

بخشش در بهبود عاطفی بسیار مهم است. بدون بخشش ما نمی توانیم روند حرکت به جلو را شروع کنیم. ما یک انتخاب داریم که ببخشیم، کاری را که او می خواهد انجام دهیم. نابخشودنی جایی است که تلخی و کینه رشد می کند. وقتی تمایل به تلخی و کینه داریم، به فرآیند بهبود قلب وقت نمی دهیم. بخشش آزادی از گذشته را ارائه می دهد، دیگر نباید به گذشته نگاه کرد. بلکه در حال حاضر آرام و زیبا زندگی کرد.

اهمیت بخشش در روابط چیست؟

بخشش یک مهارت حیاتی است که در دنیای شکسته وجود دارد. وقتی آموزش را آموختیم روابط ما قویتر می شود. همه ما هر روز کوتاه می آییم. گسترش بخشش، لطف را به خود جلب می کند و خوبی و لطف خدا را به اطرافیان ما نشان می دهد. در خانواده ها و دوستان ما این میراث خداپسندانه ای به جا می گذارد. بخشش یادآور عشق و عطف بی قید و شرط است و هر دو جنبه های مهم روابط سالم است. بدون بخشش در روابط ما، هیچ رونقی وجود ندارد.

اهمیت بخشش در رابطه ما با خدا چیست؟

گذشت نکردن به رابطه ما با خدا آسیب می زند. گناه در زندگی روزمره ارتباط ما با خدا را قطع می کند. در نتیجه ما به خدا اعتراف می کنیم و استغفار می کنیم.

چگونه می توان پیش از خدا فروتنانه خواستار آموزش شد، در حالی که در عین حال از گسترش آن به دیگران امتناع ورزیدیم؟ (افسیسیان ۴:۳۲). وقتی ما از بخشش امتناع می کنیم، به خدا "نه" می گوییم و نافرمانی ما را به خدا نزدیکتر نمی کند.

همانطور که خدا به بخشش ما ادامه می دهد، ما همچنین باید به بخشیدن یکدیگر ادامه دهیم. اگر دیگران را نبخشیم، خدا نیز ما را نمی بخشد.

کولسیان ۳: ۱۲-۱۳ را بخوانید.

با مطالعه این کتب آسمانی می بینیم که پطرس فکر می کرد از قبل بسیار روحانی است. بخشش هفت بار برادر در حال حاضر بیش از فرهنگ یهودی آن روزها است. خاخام ها آموختند که ۳ بار بخشش کافی است. معیار خدا بسیار بالاتر از معیارهای جهان و بسیار بالاتر از معیار رهبران دینی است.

عیسی پاسخ داد که باید هفتاد و هفت مرتبه بخشید. اگر خود را با دیگران مقایسه کنیم، ممکن است فکر کنیم مانند پطرس خوب و بسیار معنوی هستیم.

اما نباید خود را با معیارهای دنیایی مقایسه کنیم ، بلکه باید معیار خدا را هدف قرار دهیم . نکته اصلی کاملاً واضح است. خدا می خواهد دیگران را ببخشیم. و اگر نسبت به دیگران در قلب خود عدم بخشش و نفرت داشته باشیم ، بنابراین ما واقعاً از گناهان خود توبه نکرده ایم و بنابراین خداوند نیز ما را نمی بخشد. پادشاه نماینده خدا در این مثل است. او هم عادل است و هم مهربان. او می خواهد توبه واقعی نشان دهیم. خدا قاضی نهایی است. او تصمیم گیرنده است. او بر تخت خود نشسته است. مسئولیت ما قبل از هر چیز این است که خدا را بیش از هر چیز دیگری خشنود کنیم.

بنده در داستان مانند شاه رفتار نمی کند و او درس رحمانی که پادشاه به او نشان داد را نیاموخت. ما باید شخصیت او را در زندگی خود دنبال نکنیم. می خوانیم که بنده رحمت می خواهد و بدهی اش لغو می شود اما تغییر واقعی قلب نشان نمی دهد و به معنای نجات او نیست.

در اینجا عملکرد بنده بلندتر از سخنان او است. او حاضر به بخشش بدهی بسیار کوچکتر (یکصد دینار) نیست. این مرد تمایلی به بخشش همکار خود ندارد. بسیاری از اوقات ما با همان بخشش ناپذیری عمل می کنیم.

چند نمونه از کارهایی که مردم با ما انجام می دهند وجود دارد که ما برای بخشش آنها با آنها دست و پنجه نرم می کنیم؟ در اینجا برخی از روش های بالقوه وجود دارد که می تواند بخشش را از طریق اقدامات ما نشان دهد.

- پرهیز از شخص.

- کند هستید یا مایل نیستید به تماس های تلفنی ، نامه ها یا پیام های آنها پاسخ دهید.

- از نظر احساسی سرد هستید

- کم حرف هستید و حاضر نیستید لب بگشایید

- ارتباط غیر کلامی مانند چرخاندن چشم یا آه کشیدن هنگام صحبت شخصی که از او رنجیده ایم.

ممکن است فکر کنیم این نوع نگرش خوب است ، اما خدا همه چیز را می تواند ببیند. با استفاده از این مثل عیسی مسیح راهی ساده و آسان برای درک آن به ما می آموزد. پادشاه ابدی در بهشت ، خدای مهربان و بخشنده است ، اما در عین حال قاضی صالحی است.

خداوند در رحمت الهی خود خداوند عیسی را فرستاد تا توان گناهان بیشمار ما را بپردازد. خدا می خواهد ما را ببخشد مانند اینکه ما را ببخشد .

نیازی نیست که این مثل را بیش از حد پیچیده کنیم.

پس سوال این است

- آیا شما از این اطاعت می کنید؟

- آیا دیگران را می بخشید؟

- چگونه می توانیم در بخشش رشد کنیم؟

- آیا واقعاً می بخشیم ، یا هنوز کینه داریم؟

اینها برخی از سوالاتی است که باید از خود بپرسیم.

باشد که خداوند به ما لطف و کمک کند تا برادران ، خواهران ، خانواده ها و دوستانمان را واقعاً ببخشیم.

خداوند همه ما را برکت دهد. آمین